ॐ

സോറോ അസ്ട്രർ

സോറോ അസ്ട്രർ (സാരഥുസ്ട്രൻ) പേർഷ്യയിലെ ജനങ്ങൾ ഇസ്ലാമിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടും മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്ന മതത്തിൻെറ സ്ഥാപകനാണ്. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലയളവിനെപ്പറ്റി കൃത്യമായ വിവരങ്ങൾ ഇല്ല. ക്രിസ്തുവിന് ആറായിരം കൊല്ലം മുൻപാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതെന്നും ക്രിസ്തുവിന് മുൻപ് ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. പടിഞ്ഞാറേ ഇറാനിലെ അസൈർ ബൈജാൻ ജില്ലയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട പൊറുഷാസ്പോയുടെയും ദുഗ്ദ്ധവോയുടെയും മകനായി അദ്ദേഹം ജനിച്ചു. സോറോ അസ്ട്രർ അവതരിച്ചത് വിശ്വത്തിൻെറ പരമദൈവമായ അഹുർ മാസ്ദയെ ആരാധിക്കാനും പൂജാവിധികൾ നടപ്പിലാക്കുവാനുമായാണ്.

അദ്ദേഹം മൂന്നു തവണ വിവാഹം കഴിച്ചു. കുറെയേറെ കുട്ടികളും ഉണ്ടായി. ചെറുബാലനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മഹത്തരമായ ബുദ്ധിയും വിവേകവും അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ജ്ഞാനികളുമായി അദ്ദേഹം തർക്കിച്ചു. പതിനാറുവയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ഇഹലോകാസക്തി വെടിഞ്ഞു. ലൌകീകസുഖം അദ്ദേഹത്തെ സംതൃപ്തനാക്കിയില്ല. എല്ലാ ഇന്ദ്രിയപ്രലോഭനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം അപ്പോഴേ അതീതനായിക്കഴി ഞ്ഞിരുന്നു. ലൗകീകതയോട് തീരെ മമതയുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും തീവ്രമായിത്തന്നെ അദ്ദേഹം എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളേയും സ്നേഹിച്ചു. ഇരുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ വീടുപേക്ഷിച്ച് സൊറോ അസ്ട്രർ രാജ്യം മുഴുവൻ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു. സംശുദ്ധിയുടെയും ധാർമ്മീകതയുടെയും ജീവിതം നയിച്ച് കാടുകളിലും ഗുഹകളിലും മലമുകളിലും അദ്ദേഹം വസിച്ചു. ഭക്ഷണത്തിൽ മിതഭോഗിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. നാവിനെയും മറ്റ് ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും നിയന്ത്രണത്തിൽ നിർത്താൻ സൊറോ അസ്ട്രർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തീവ്രധ്യാനത്തിൽ മിക്കവാറും സമയം ചിലവഴിച്ചു അദ്ദേഹം. സബ്റ്റം മലയിൽ സൊറോ അസ്ട്രർ വിശ്വനാഥനായ അഹുർ മസ്ദയെ സാക്ഷാത്ക്കരിച്ചു. പ്രവചനാത്മകമായ ദിവ്യദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഈശ്വര കൽപ്പിതമായ വിജ്ഞാനം ഏഴ് വെളിപാടുകളുടെ രൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം അഹുർ മസ്ദയുടെ പ്രവാചകനായിത്തീർന്നു.

സൊറോ അസ്ട്രറുടെ ആത്മീയപാതയിൽ പല ദൈവദൂതൻമാരും അദ്ദേഹത്തോട് നേരിട്ട് സംവദിച്ച് സഹായിക്കുകയുണ്ടായി. മാലാഖമാരിൽ പ്രമുഖരാണ് ദൈവദൂതൻമാർ. ശിവഗണങ്ങളെപ്പോലെയോ വിഷ്ണുപാർഷദൻമാരായ ജയവിജയ, നന്ദ, സുനന്ദമാരേപ്പോലെയോ ഉള്ള ഭഗവൽസേവകരാണ് അഹുർ മസ്ദയുടെ ഈ ദൂതൻമാർ. 'സെൻത് അവെസ്ത', സൊറോ അസ്ട്രർക്ക് അഹുർ മസ്ദയിൽനിന്നും നേരിട്ട് ലഭിച്ച വിജ്ഞാനമത്രെ. പാർസികളുടെ ബൈബിൾ എന്നോ, ഗീതയെന്നോ വിവരിക്കാവുന്ന ഗ്രന്ഥമത്രെ അത്. സൊറോ അസ്ട്രറുടെ ദിവ്യാനുഭവങ്ങൾ ചന്ദോഗ്യോപനിഷത്തിലെ സത്യകാമ ജാബാലൻേറതുമായി സാമ്യമുള്ളതാണ്.

ആത്മവിലീനരായ മഹാത്മാക്കൾക്ക് സാധാരണ ഉണ്ടാവുന്ന എതിർപ്പുകൾ പുരോഹിതൻമാരിൽ നിന്നുമാണല്ലോ. സൊറോഅസ്ട്രറുടെ പുരോഗമനാശയങ്ങൾക്ക് അവരെതിരായിരുന്നു. കുറച്ചുകാലം അദ്ദേഹത്തെ തടവിലിട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നീട് വിട്ടയക്കുകയുണ്ടായി. ഇറാനിലെ ചക്രവർത്തിയായ വിസ്താപും രാജ്ഞിയും ഒരു ദിവ്യസ്വപ്നം കണ്ടതിനുശേഷം സൊറോ അസ്ട്രറുടെ മതം സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങിനെ അത് പ്രചരിച്ചു. ഇറാനും തുറാനും തമ്മിലുണ്ടായ ഒരു യുദ്ധത്തിനിടയിൽ സൊറോ അസ്ട്രർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. നഷ് അദർ ദേവാലയത്തിനു മുന്നിൽ ജപമാലയും കയ്യിൽവച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം എഴുപത്തിയേഴാം വയസ്സിൽ നിര്യാതനായത്. ഇറാനിലെ ഏറ്റവും മഹാനായ പ്രവാചകനും സൊരാഷ്ട്രിസത്തിൻെറ സ്ഥാപകനുമായിരുന്നു ആ ദിവ്യപുരുഷൻ.

സ്വാമി ശിവാനന്ദ.

ॐ

മിശിഹ

ഈജിപ്തിൽ ജനസംഖ്യ ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിക്കുന്നതിൽ പരിഭ്രാന്തനായ ഫറോവ, ഹീബ്രു സ്ത്രീകൾക്ക് ജനിച്ച ആൺകുട്ടികളെയെല്ലാം ജനിച്ചയുടനേ കൊന്നു കളയാൻ കൽപ്പിച്ചു. തൻെറ പുത്രൻെറ ജീവൻ സംരക്ഷിക്കാൻ ഒരു ഇസ്രായേലി സ്ത്രീ പ്രസവിച്ചയുടനെ മകനെ മൂന്നുമാസത്തേക്ക് ഒളിപ്പിച്ചു വച്ചു. കുട്ടിയെ ഒളിപ്പിച്ചു വയ്ക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ കാട്ടുചെടികൾ കൊണ്ടൊരു തൊട്ടിലുണ്ടാക്കി അതിൽ വച്ച് കുട്ടിയെ ഒരു നദിക്കരയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു. കുളിക്കാൻ വന്ന രാജകുമാരിക്ക് ശിശുവിൽ അനുകമ്പ തോന്നി അവനെ എടുത്തു വളർത്തി. മിശിഹ എന്നു പേരിട്ടു.

ഫറോവയുടെ ഗൃഹത്തിൽ വളർന്ന മിശിഹ തൻെറ കുലത്തോട് അതീവ കൂറുള്ളവനായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഈജിപ്തിലെ മുതലാളിമാർക്കു വേണ്ടി ഹീബ്രു ജോലിക്കാർ പണിചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ജോലിക്കാരനെ യജമാനൻ ക്രൂരമായി മർദ്ദിക്കുന്നതു കണ്ടു. മിശിഹാ ആ ക്രൂരനെ കൊന്ന് ജഡം മണലിൽ കുഴിച്ചു മൂടി. ഫറോവ വിവരമറിഞ്ഞതോടെ മിശിഹക്ക് അവിടെ നിന്നു പാലായനം ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. മിഡിയൻ ദേശത്ത് വെറുമൊരിടയനായി ജീവിച്ച് ഒരു പുരോഹിതപുത്രിയായ സിപ്പോറയെ വിവാഹം കഴിച്ച് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. കുറ്റിച്ചെടികൾക്കിടയിലെ അഗ്നിനാളത്തിൽ നിന്നും ദൈവം നേരിട്ട് മിശിഹായോട് സംസാരിച്ചത് ഈ നാട്ടിൽ വച്ചാണ്. ഈജിപ്തിൻെറ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് ഇസ്രായേലിന് മോചനം നേടാൻ മിശിഹയ്ക്ക് ദൈവത്തിൽ നിന്നും ആജ്ഞ ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹം ഈജിപ്തിലേക്ക് മടങ്ങി. സഹോദരനായ ആരനുമൊത്ത് ഫറോവായോട് തങ്ങളുടെ ആൾക്കാരെ മോചിപ്പിക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഫറോവ സമ്മതിച്ചില്ല. എന്നാൽ അവരുടെ ദിവ്യോദ്ദേശം നടപ്പിലാക്കാൻ ദൈവം പല രീതിയിൽ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു. ഒടുവിൽ ഫറോവ അവരുടെ അഭ്യർത്ഥന മാനിക്കുകയുണ്ടായി.

എന്നാൽ അവർ പുറപ്പെട്ട് അധികം താമസിയാതെ ഫറോവയുടെ മനസ്സു മാറി. അവരെ പിടി കൂടാൻ രാജാവ് തീരുമാനിച്ചു. അപ്പോൾ ദൈവം മിശിഹായോട് തൻെറ കരങ്ങൾ നീട്ടാൻ കൽപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ ചെങ്കടൽ രണ്ടായി പകുത്ത് ഇസ്രായേലികൾക്ക് കടൽ കടക്കാൻ സൗകര്യം ഉണ്ടായി. അതു കഴിഞ്ഞ് ചെങ്കടൽ ഒന്നു ചേർന്നതോടെ ഫറോവയുടെ സൈന്യം മുങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ രക്ഷപ്പെട്ട് മൂന്ന് മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ സീനായ് മലകളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ആ കുന്നിൻചെരുവുകളിലാണ് മിശിഹാ ധ്യാനനിരതനായിരുന്നതും ദൈവം പത്തു കല്പനകൾ നൽകിയതും. രണ്ട് കൽപ്പലകകളിലായി കൊത്തിവച്ചിട്ടുള്ള ആ പത്തു കൽപ്പനകളാണ് ഇസ്രായേൽ സന്തതികൾ ഇപ്പോഴും അനുവർത്തിക്കുന്നത്. ഈശ്വര നിർദ്ദേശപ്രകാരം മിശിഹായും കൂട്ടരും അക്കേഷ്യാ മരത്തിൽ തീർത്തതും സ്വർണ്ണഖചിതവുമായ ഒരു പെട്ടിയിൽ ഈ കൽപ്പനകളടങ്ങിയ കല്ലുകൾ വച്ച് യാത്ര തുടർന്നു.

മിശിഹായും ഇസ്രായേലിൻെറ സന്തതികളും നാല്പതു കൊല്ലം വനാന്തരങ്ങളിൽ അലഞ്ഞു നടന്ന് ഒടുവിൽ വാഗ്ദത്ത ഭൂമിയിലെത്തിച്ചേർന്നു. പ്രായമേറെച്ചെന്നുവെങ്കിലും ആത്മീയതയിലും കഴിവിലും മിശിഹയ്ക്ക് കുറവൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം വാഗ്ദത്ത ഭൂമിയിൽ പ്രവേശിച്ചില്ല. മിശിഹായുടെ അവസാന നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് പഴയനിയമത്തിലെ അഞ്ചാം പുസ്തകം. അവസാനമായി ജനങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹം നൽകി ജോർദ്ദാനിൽ നിന്ന് പത്തു മൈൽ കിഴക്കുള്ള മലമുകളിലേയ്ക്ക് മിശിഹാ യാത്രയായി. അവിടെ നിന്ന് ഇസ്രായേലിൻെറ പരിപൂർണ്ണമായ ദൃശ്യം കണ്ട് ഈ മഹാനായ പ്രവാചകൻ, ദൈവദുതൻ, അന്ത:രിച്ചു.

മിശിഹാ ലോകചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നത് നിയമദാതാവായും, ഉത്തമനായ, വിശ്വസ്ഥനായ നേതാവുമായാണ്.

സ്വാമി ശിവാനന്ദ

ॐ

ഭഗവാൻ മഹാവീരൻ

ക്രിസ്തുവിന് 599 വർഷം മുൻപ് കുന്തലപുരത്തെ രാജാവായ സിദ്ധാതൻെറയും ത്രിശാലരാജ്ഞിയുടെയും പുത്രനായി ജനിച്ച ഭഗവാൻ മഹാവീരൻ എഴുപത്തിരണ്ടു കൊല്ലം ജീവിച്ചു. അദ്ദേഹം തികഞ്ഞ സത്യവാനും കളങ്കമില്ലാത്ത ജീവിതത്തിനുടമയും ആയിരുന്നു. സ്വന്തമായി യാതൊരു സ്വത്തുക്കളും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അഛനമ്മമാരെ അനുസരിച്ച് അവരെ ശ്രദ്ധാഭക്തിയോടെ സേവിച്ച അദ്ദേഹം അവിവാഹിതനായിരുന്നു. നിപുണനായ ഒരു രാജ്യകാര്യതന്ത്രജ്ഞനായിരു. ക്രി. മു. 569ൽ അദ്ദേഹം വീടു വിട്ടിറങ്ങി, പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തിനു ശേഷം അദ്ദേഹം ഈശ്വരസാക്ഷാത്ക്കാരം നേടി.

മഹാനായ വീരൻ തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ജൈനതത്ത്വമീമാംസകളനുസരിച്ച് ഒരർദ്ധചക്രത്തിൽ ഇരുപത്തിനാലു തീർത്ഥങ്കരൻമാർ ജനിക്കുന്നു. അവർ കുറേ കാലയളവിടവിട്ടാണ് ജനിക്കുക. ജൈന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കാനായാണ് അവർ അവതരിക്കുന്നത്. ഇരുപത്തിനാലാമത്തെ തീർത്ഥങ്കരനായ മഹാവീരനും ത്രികാലജ്ഞനായിരുന്നു എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. തീർത്ഥം എന്നാൽ 'കടക്കൽ' (താണ്ടൽ) എന്നർത്ഥം. അതായത് ജനനമരണസംബന്ധിയായ സംസാരസാഗരം താണ്ടാൻ ആത്മീയമാർഗ്ഗം നൽകുന്നയാളാണ് തീർത്ഥങ്കരൻ. ചെറുപ്രായത്തിലേ അദ്ദേഹം ആത്മധ്യാനനിരതനായിരുന്നു. ഇഹലോകസുഖങ്ങൾ ക്ഷണികങ്ങളാണെന്നും അത് കർമ്മപാശത്തെ ഉറപ്പിക്കുകയേയുള്ളു എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്നറിയാമായിരുന്നു. സന്യാസം അനശ്വരമായ ആനന്ദത്തിലേക്ക് നയിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ബാലനായിരിക്കേ മഹാവീരൻെറ വിവേകബുദ്ധി ആൾക്കാരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ധ്യാനത്തിലും, സംഗീതത്തിലും, സാഹിത്യത്തിലും തല്പരനായിരുന്നു. മുപ്പതുകൊല്ലം ഇവയിൽ ശ്രദ്ധാലുവായി ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു.

ദിവ്യദൃഷ്ടിയിലൂടെ താൻ എണ്ണമില്ലാത്ത ജൻമങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോവുന്നതായി മഹാവീരൻ കണ്ടു. മഹാവീരൻ ആലോചിച്ചു. "എത്ര ജൻമങ്ങളാണ് വൃഥാ കളഞ്ഞത്? ആത്മാവ് ദ്രവ്യത്തിൽ നിന്നു വിഭിന്ന മാണെന്ന് ഞാൻ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഞാൻ മുപ്പതു വർഷം പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞു. തപസ്സോ, സന്യാസമോ പരിശുദ്ധമായ ആത്മജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനായി ഞാൻ ഇതുവരെ തടുങ്ങിവച്ചിട്ടില്ല."

വർദ്ധമാന രാജകുമാരൻ (മഹാവീരൻ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് അങ്ങിനെയാണ്) തീവ്രസാധന ആരംഭിച്ചു. ലൗകീകവസ്തുക്കൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അഛനമ്മമാരോടും, ബന്ധു മിത്രാദികളോടുമുള്ള മമതയെല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ച് വീട് വിട്ടുപോകാൻ അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. തൻെറ അഛനെ രാജ്യ ഭരണത്തിൽ സഹായിക്കാനായി അമ്മ അഭ്യർത്ഥിച്ചതിനു മറുപടിയായി മഹാവീരൻ പറഞ്ഞു: "ആരാധ്യയായ അമ്മേ, ലൗകീകവസ്തുക്കൾ ജലകുമിളകൾ പോലെ ക്ഷണികമത്രെ. രോഗങ്ങളുടെയും ദു:ഖത്തിൻെറയും വേദനയുടെയും മരണത്തിൻെറയും വാസസ്ഥലമായ ഈ ലോകത്തുനിന്ന് എങ്ങിനെയാണ് സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നത്? എനിക്കിപ്പോൾത്തന്നെ ഇവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കണം നിശ്ചയം." അദ്ദേഹം സ്വത്തുക്കളെല്ലാം ദരിദ്രർക്കായി വീതിച്ചുനൽകി വനത്തിലേക്ക് പോയി. താനുടുത്തിരുന്ന തുണിക്കഷണംപോലും ഉപേക്ഷിച്ച് പരിപൂർണ്ണ നഗ്നനായി അദ്ദേഹം നടന്നു. വടക്കുദിശയിൽ നോക്കി അദ്ദേഹം നമസ്ക്കരിച്ചു. "ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരം നേടിയ ഋഷിപുംഗവൻമാർക്കു നമോവാകം." അദ്ദേഹം കഠിനമായ തപശ്ചര്യകൾ ആചരിച്ചു. പലദിവസങ്ങൾ തുടർച്ചയായി വ്രതമെടുത്ത് ആത്മാവിൻെറ സംശുദ്ധരൂപത്തെ ധ്യാനിച്ചു. സ്വർഗ്ഗവാസികൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വാധീനിക്കാൻ സുന്ദരതരുണികളെ അയച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മനസ്സിളക്കാൻ അവർക്കായില്ല. അദ്ദേഹം സർവ്വജ്ഞനായിത്തീർന്നു. അതിനുശേഷം മുപ്പതു കൊല്ലത്തോളം സമാധാനത്തിൻെറ സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിച്ചു മഗധയിലും മിഥിലയിലും മറ്റു പലേയിടങ്ങളിലും അദ്ദേഹം ചുറ്റി നടന്നു. മഹാരാജാക്കൻമാർ പോലും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശിഷ്യൻമാരായി.

സ്വാമി ശിവാനന്ദ

ഓം

ശ്രീ ബുദ്ധൻ

ക്രിസ്തുവിന് 560 വർഷം മുൻപ് ജനിച്ച ശ്രീബുദ്ധൻ എൺപതു വയസു വരെ ജീവിച്ചിരുന്നു. അഛൻെറ പേര് ശുദ്ധോദനൻ- സഖ്യൻമാരുടെ രാജാവ്. അമ്മ, മായ. ലുംബിനി എന്ന സ്ഥലത്താണദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനനം. നേപ്പാൾ-ഹിമാലയപർവ്വതനിരകളിലെ പൽപമേരുവിൻെറ താഴ്വാരത്തിൽ കപിലവസ്തു നഗരത്തിന് സമീപമാണീ സ്ഥലം. ബുദ്ധൻെറ കുടുംബനാമം ഗൗതമൻ എന്നാണ്. ബുദ്ധൻ സഖ്യമുനി എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. 'സഖ്യവർഗ്ഗത്തിലെ താപസൻ' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ. ബുദ്ധൻ പതിനാറാം വയസ്സിൽ വിവാഹം കഴിച്ചു. രാഹുലൻ എന്നു പേരായി ഒരു പുത്രനും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി.

ഒരു ദിവസം സിദ്ധാർത്ഥൻ അഛൻെറ അനുവാദവും വാങ്ങി നഗരംചുറ്റാനും തൻെറ പ്രജകളെ കാണാനുമായി കൊട്ടാരത്തിനു വെളിയിലിറങ്ങി. ആ ദിവസവും പിന്നീടു നടത്തിയ നഗരസന്ദർശന സമയത്തുമായി ജരാക്രാന്തനായൊരു വൃദ്ധൻ, രോഗി, മൃതദേഹം, സന്യാസി, എന്നിവരെ കണ്ടു. താനും ഒരിക്കൽ വാർദ്ധക്യത്തിനും, രോഗത്തിനും, മരണത്തിനും ഇരയാവുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി. സന്യാസിയിലെ ശാന്തതയും ചുറുചുറുക്കും അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചു. "ഞാനും സന്യാസിയാകും." ദു:ഖദുരിതങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഈ ലോകം ഉപേക്ഷിച്ച് ജനിമൃതികൾക്കപ്പുറം ഞാൻ കടന്നു പോകുന്നതാണ്. സുഖഭോഗങ്ങളുടെതായ ഈ ലൗകീകജീവിതം തുലോം നിഷ്ഫലമത്രെ. ഞാൻ ജീർണ്ണതയ്ക്കും, ജരാനരയ്ക്കും, വാർദ്ധക്യത്തിനും അതീതനല്ല. ലൗകീകസുഖങ്ങൾ കേവലം ക്ഷണികമത്രെ. അങ്ങിനെ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് സന്യസിക്കാൻ അദ്ദേഹം തീർച്ചയാക്കി.

സിദ്ധാർത്ഥൻ കൊട്ടാരത്തിൻെറ കനത്ത മതിൽക്കെട്ടിനു വെളിയിൽ കടന്നു. കൊട്ടാരവും, സമ്പത്തും, അധികാരവും, ഭരണവും, അഛനെയും ഭാര്യയെയും ഏക പുത്രനെയും എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു. തലമൊട്ടയടിച്ച് മഞ്ഞവസ്ത്രമുടുത്ത് മഗധയുടെ തലസ്ഥാനമായ രാജഗൃഹത്തിൽ ചെന്നു. അവിടെ ഉരുവിളവനത്തിൽ(ബുദ്ധഗയ) യോഗാഭ്യാസങ്ങളും, തപശ്ചര്യകളും, പ്രാണായാമവുമായി ആറുകൊല്ലം ചിലവഴിച്ചു. പരമശാന്തി ലഭിക്കാൻ ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം ചെയ്ത് ശരീരത്തെ അദ്ദേഹം പീഢിപ്പിച്ചു. ആഹാരം ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇതൊക്കെയായിട്ടും ആത്മീയപുരോഗതി കൈവന്നില്ല. അദ്ദേഹം രോഗിയും അവശനുമായി ശോഷിച്ച് എല്ലും തോലുമായി. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം കുറെ ഗ്രാമീണ പെൺകുട്ടികൾ പാടുന്ന ഒരു ഗാനം കേട്ടു. "സിത്താറിൻെറ കമ്പി അധികം മുറുക്കിയാൽ പൊട്ടിപ്പോകുമെന്നും അയഞ്ഞു കിടന്നാൽ ശബ്ദമുണ്ടാവില്ല" എന്നുമായിരുന്നു ഗാനസാരം. അതുകേട്ട് ഈ തീവ്രതപസ്സുകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ലാ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായി. ശരീരത്തെ ഇനി പീഢിപ്പിക്കേണ്ടതില്ലാ എന്ന് തീരുമാനിച്ച് അദ്ദേഹം മദ്ധ്യപാത സ്വീകരിച്ചു.

വലിയൊരു മരത്തിൻെറ തണലിലിരുന്ന്, അനുകമ്പയോടെ ഒരു ഗ്രാമീണപെൺകുട്ടി വച്ചുനീട്ടിയ ആഹാരം കഴിച്ച് അദ്ദേഹം ഉപവാസമവസാനിപ്പിച്ചു. ആ വൃക്ഷം ജ്ഞാനവൃക്ഷം എന്നറിയപ്പെടുന്നു. പ്രഭാതം മുതൽ പ്രദോഷം വരെ അദ്ദേഹം ആ വൃക്ഷചുവട്ടിൽ ധ്യാനനിരതനായി ഇരുന്നു. തീവ്രമായൊരു തീരുമാനവും ഉദ്ദേശവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. "ഞാൻ മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ശരീരം ജീർണ്ണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എൻെറ മാംസം വരണ്ടുകൊള്ളട്ടെ. പരിപൂർണ്ണ ബോധോദയം ഉണ്ടാവാതെ ഞാൻ ഇവിടെ നിന്നും എണീക്കുന്നതല്ല. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ധ്യാനത്തിലാണ്ടു. ആ രാത്രി അദ്ദേഹത്തിന് ബോധോദയം സിദ്ധിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തെ മായ പലവിധത്തിൽ വശീകരിക്കാനും വഴി തെറ്റിക്കാനും ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ബുദ്ധൻ മനസ്സുറച്ചു നിന്നു. ദിവ്യപ്രഭാപൂരത്തോടെ, പരിപൂർണ്ണബോധത്തോടെ വിജയശ്രീലാളിതനായി അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റു. ഏഴു ദിനരാത്രങ്ങൾ ബോ-മരത്തിനു ചുറ്റും അദ്ദേഹം ആനന്ദനൃത്തം ചെയ്തു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം സാധാരണ ബോധാവസ്ഥയിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. ഹൃദയം കരുണാർദ്രവും കൃപാപരവുമായി. ആ ഭാവങ്ങൾ മാനവർക്കു മുഴുവനും പങ്കുവച്ചു നൽകാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. ബുദ്ധൻ ഭാരതം

ॐ

മുഴുവനും ഈ പുതിയ സുവിശേഷം പ്രചരിപ്പിച്ചു നടന്നു. അങ്ങിനെ മാനവരുടെ മുഴുവൻ രക്ഷകനും മോക്ഷദാതാവു മായിത്തീർന്നു ബുദ്ധൻ.

വാരാണാസിയിലെ ഉദ്യാനത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷഭേദമെന്യേ, ജ്ഞാനികൾക്കും അജ്ഞാനികൾക്കും വേണ്ടി ഒരുപോലെ അദ്ദേഹം പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. താൻ കണ്ടെത്തിയ സമാധാനത്തിൻെറ സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിച്ചു. ശ്രീബുദ്ധൻെറ ആദ്യകാലശിഷ്യൻമാർ വെറും സാധാരണക്കാരായിരുന്നു. അവരിൽ രണ്ടുപേർ സ്ത്രീകളും. ബുദ്ധശിഷ്യൻമാർ ക്രമത്തിൽ വർദ്ധിച്ചു വന്നു. പ്രഭുക്കൻമാർ, ബ്രാഹ്മണർ, സമ്പന്നർ, ദരിദ്രർ, ചണ്ഡാലൻമാർ എന്നുവേണ്ട എല്ലാവരെയും ബുദ്ധൻ മതത്തിൽ ചേർത്തു. ഒരിക്കൽ തൻെറ അഛൻെറ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ച് കൊട്ടാരത്തിൽ ചെന്ന ബുദ്ധനെ കാണാൻ എല്ലാവരും വന്നു ചേർന്നു. യാശോധര ഒഴികെ. 'അദ്ദേഹം എന്നെ കാണാൻ വരും. എനിക്ക് എന്തെങ്കിലും വില അദ്ദേഹം കൽപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്നെ വന്നു കണ്ടുകൊള്ളും.'' അവർ സദ്സ്വഭാവിയും, വിവേകബുദ്ധിയും, അനാസക്തയും, നൻമയുടെ വിളനിലവുമായിരുന്നു. ഭർത്താവു തന്നെവിട്ടുപോയ അന്നുമുതൽ തീവ്രസാധനയും തപസുമായി കഴിഞ്ഞു യശോധര. എല്ലാവിധ ആഢംബരങ്ങളുമുപേക്ഷിച്ച് ദിവസത്തിൽ ഒരു നേരത്തെ ലളിതഭക്ഷണവും കഴിച്ച് പായിൽ കിടന്നുറങ്ങി അവർ കാലം കഴിച്ചു. ബുദ്ധൻ വിവരമറിഞ്ഞ് ഉടനേത്തന്നെ അവരെ കാണാൻ ചെന്നു. അദ്ദേഹം അവരുടെ കാൽക്കൽവീണു നമസ്ക്കരിച്ചു, പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. താമസംവിനാ, ബുദ്ധൻ സ്ത്രീകളുടെ സന്യാസവൃന്ദം സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ യശോധര ആദ്യത്തെ ബുദ്ധമത സന്യാസിനിയായിത്തീർന്നു. ഒരുദിവസം നടക്കുമ്പോൾ ഒരുപറ്റം ആട്ടിൻകൂട്ടം ചെറിയൊരിടവഴിയിലൂടെ നടന്നുപോകുന്നതു കണ്ടു. ഇടയൻെറ അടിയേറ്റു കാലിൽ മുറിവേറ്റ ഒരാട്ടിൻകുട്ടി മുടന്തിമുടന്തി കഷ്ടപ്പെട്ട് കൂട്ടത്തിൽ എത്താൻ വിഷമിക്കുന്നത് ബുദ്ധൻ കണ്ടു. ബുദ്ധൻ അതിനെ എടുത്തുപിടിച്ചു. ''നിർദ്ദോഷിയായൊരു ജീവിയുടെ വേദന മാറ്റുന്നതാണ് ഗുഹയിലോ പാറകളിലോ പോയിരുന്ന്, മാനവരുടെ ദു:ഖത്തിൽ തീരെ അനുകമ്പയോ താത്പര്യമോ ഇല്ലാതെ ധ്യാനിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉത്തമം.''

ദൈവപ്രീതിക്കായി ഈ മൃഗങ്ങളെയെല്ലാം ബലികൊടുക്കാനാണ് കൊണ്ടുപോകുന്നതെന്നും, രാജകൊട്ടാരത്തിലാണ് കർമ്മം നടക്കുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കിയ ബുദ്ധൻ ഇടയനെ പിന്തുടർന്നു. ആട്ടിൻകുട്ടിയെ ചുമന്നുകൊണ്ടായിരുന്നു ബുദ്ധൻ കൊട്ടാരത്തിലെത്തിയത്. ചടങ്ങുകൾ ആരംഭിച്ചു. ആദ്യത്തെ ആടിനെ ബലി കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങവേ ബുദ്ധൻ എഴുന്നേറ്റ്നിന്ന് അത് തടഞ്ഞു. ''ഈ ക്രൂരത അവസാനിപ്പിക്കൂ മഹാരാജൻ.'' അദ്ദേഹം മൃഗത്തിനെ കയറഴിച്ച് വിട്ടു. ''എല്ലാ ജീവികളും മനുഷ്യരേപ്പോലെതന്നെ ജീവനിലാഗ്രഹമുള്ളവരാണ്.'' അടുത്ത ദിവസം, എല്ലാ മൃഗബലികളും നിർത്തലാക്കി രാജാവ് വിളംബരം നടത്തി. പക്ഷിമൃഗാദികളോട് ദയവു കാണിക്കാനും രാജാവ് വിളംബരത്തിലൂടെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ബുദ്ധഭഗവാൻ പഠിപ്പിച്ചതിതാണ്. ''ദു:ഖത്തിൻെറ കാരണവും അതിൽനിന്ന് രക്ഷനേടാനുള്ള മാർഗ്ഗവും നാം കണ്ടെത്തണം. ഇന്ദ്രിയസുഖഭോഗാസക്തിയും ലൗകീക ജീവിതത്തോടുള്ള മമതയുമാണ് ദു:ഖകാരണം. ആഗ്രഹങ്ങളവസാനിപ്പിച്ചാൽ എല്ലാവിധ ദു:ഖങ്ങളും അതോടെ അവസാനിക്കും. നിർവ്വാണപദവും പരമാനന്ദവും അങ്ങിനെ ലഭ്യമാവും. അഷ്ടപാത - ശരിയായ അഭിപ്രായം, ശരിയായ തിരുമാനം, ശരിയായ വാക്ക്, ശരിയായ പെരുമാറ്റം, ശരിയായ ജോലി, ശരിയായ പ്രർത്തനം, ശരിയായ ചിന്ത, ശരിയായ ആത്മകേന്ദ്രീകരണം എന്നിവയിലൂടെ ദു:ഖവും വേദനയും ഇല്ലാതാക്കാം. ബുദ്ധദേവൻ നാൽപ്പത്തിയഞ്ചുകൊല്ലം തൻെറ പ്രമാണം പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഒരിക്കൽ ഭക്ഷണത്തിലെ തകരാറുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് രോഗം ബാധിച്ചു. പ്രഥമ ശിഷ്യനായ ആനന്ദനോട് രണ്ടു സാലവൃക്ഷങ്ങൾക്കിടക്ക് കിടക്കയൊരുക്കാൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം അവിടെ കിടന്നു. വൃക്ഷങ്ങൾ ക്ഷണത്തിൽ അകാലമായിട്ടും പൂത്തു തളിർത്തു, ബുദ്ധദേവനു മുകളിൽ പുഷ്പവൃഷ്ടി നടത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''പ്രിയപ്പെട്ട സന്യാസിമാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാത്ര പറയുന്നു. സങ്കീർണ്ണ വസ്തുക്കൾ വിഘടനം ചെയ്യുന്നതാണ്. കർമ്മോദ്യുക്തരായി കാര്യക്ഷമതയോടെ ഐശ്വര്യമാർന്ന് നിങ്ങൾ നിർവ്വാണപദം പ്രാപിച്ചാലും. ,

സ്വാമി ശിവാനന്ദ

ॐ

ഭഗവാൻ വെങ്കിടേശ്വരൻ

കൃഷ്ണഭഗവാൻ ഭൂമിയിലെ അവതാരോദ്ദേശം നിറവേറ്റിയശേഷം മടങ്ങിപ്പോയി. അപ്പോൾ കലിയുഗം ആരംഭിച്ചു. ദേവൻമാരും മാമുനിമാരും ഭഗവാന് ഒരു സ്ഥിരം 'വസതി' വേണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഭാഗവതത്തിൽ ഭൃഗുമുനി വിഷ്ണുവിൻെറ മാറിടത്തിൽ ചവിട്ടിയതും അങ്ങിനെ പരമപൂജാർഹത തനിക്കാണെന്ന തെളിയിച്ചതുമായ ഒരു കഥയുണ്ടല്ലോ. ഭഗവാൻെറ സഹധർമ്മിണിയായ ലക്ഷ്മീദേവി അപ്പോൾ കുപിതയായി ഭഗവാനെ വിട്ടു പോയി.

ലക്ഷ്മീദേവി ഭൂമിയിലുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ ഭഗവാൻ ദേവിയെ പിന്തുടർന്ന് ഭൂമിയിലെത്തി. വെങ്കടമലയിൽ ഒരു ചിതൽപുറ്റിനുള്ളിലിരുന്ന് തപസ്സനുഷ്ടിക്കാൻ തുടങ്ങി. ബ്രഹ്മാവ് ഒരു പശുവായിവന്ന് വരാഹരാജാവിൻെറ പശുക്കൂട്ടത്തിൽ കൂടി. ദിവസവും ഈ പശു ചിതൽപ്പുറ്റിനുമുകളിൽ പാൽ ചുരത്തിവന്നു. ഒരു ദിവസം ഇതു കണ്ടുപിടിച്ച ഇടയൻ ക്രുദ്ധനായി പശുവിനെ പ്രഹരിക്കാൻ തുടങ്ങവേ ഭഗവാൻ മൺപുറ്റിൽ നിന്നും പുറത്തുവന്ന് അടി സ്വയം തലയിലേറ്റു.

പിന്നീട് ഭഗവാൻ വരാഹനുമായി സൗഹൃദത്തിലായി. താമസിക്കാൻ കുറച്ചുകൂടി ഭൂമി അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും വാങ്ങി. വരാഹൻ തൻെറ സേവകൻ വകുലമാലികയെ ഭഗവൽപാർഷദയാക്കി. വകുലമാലിക പൂർവ്വജൻമത്തിൽ യശോദയായിരുന്നു. കൃഷ്ണൻെറ വിവാഹം നേരിട്ടുകാണാൻ കഴിയാത്തതിൽ യശോദക്ക് ദു:ഖമുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ദിവ്യഗിരിയിൽ താമസിക്കവേ ഭഗവാൻ നായാട്ടിനായി പുറപ്പെട്ടു. ഒരു കാട്ടാനയെ അദ്ദേഹം ഓടിച്ചു. ആനയും ഭഗവാനും കുറെ ദൂരം ഓടി. ഒടുവിൽ ആന തിരിഞ്ഞു നിന്ന് ഭഗവാനെ നമസ്ക്കരിച്ച് ഓടിപ്പോയി.

ആകാശരാജാവിൻെറ മകൾ പദ്മാവതി അതിസുന്ദരിയായിരുന്നു. ആയിരമിതളുള്ള താമരയിലാണ് രാജാവ് പദ്മാവതിയെ കണ്ടെത്തിയത്. ഭഗവാൻെറ നായാട്ടു നടന്ന സ്ഥലത്തിനടുത്ത് പദ്മാവതിയും സഖിമാരും ഒരുദ്യാനത്തിൽ കളിക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു കാട്ടാന സുമുഖനായ ഒരു യുവതരുണനെ നമസ്ക്കരിച്ച് പോകുന്ന ദൃശ്യം അവൾ കണ്ടു. പദ്മാവതി യുവാവിൽ അനുരക്തയായി. എങ്കിലും പാരമ്പര്യങ്ങൾ തെറ്റിക്കാൻ അവളാഗ്രഹിച്ചില്ല. യുവാവ് അവളോട് സംസാരിക്കാൻ തുനിഞ്ഞപ്പോൾ പദ്മാവതിക്കു ദേഷ്യം പിടിച്ചു. ഭഗവാൻ ഹൃദയവ്യഥയോടെ തിരിച്ചു പോയി. പദ്മാവതി കൊട്ടാരത്തിലെത്തി അസുഖം പിടിച്ചു കിടപ്പിലുമായി.

ഭഗവാൻ വകുലമാലികയോട് തൻെറ ഹൃദയാഭിലാഷമറിയച്ചു. ''ഞാൻ രാമനായിരുന്നപ്പോൾ പദ്മാവതി, വേദവതിയായിരുന്നു. എന്നോടും സീതയോടും അതീവഭക്തിയുള്ളവളായിരുന്നു. സീത, എന്നോട് വേദവതിയെക്കൂടി വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ ഏകപത്നീവ്രതനായിരുന്നു ഞാൻ അപ്പോൾ. മറ്റൊരു ജൻമത്തിൽ ആ അഭിലാഷം നിറവേറ്റിക്കൊള്ളാമെന്ന് ഞാൻ അവൾക്കു വാക്കു നൽകിയിരുന്നു. അതിനു വേണ്ടിയാണ് ഞാനിപ്പോൾ വന്നിട്ടുള്ളത്'';

വകുലമാലിക ആകാശരാജവിൻെറ കൊട്ടാരത്തിൽ ചെന്ന് പദ്മാവതിയും പ്രേമപരവശയായി കിടക്കുക യാണെന്നറിഞ്ഞു. പദ്മാവതിയുടെ മാതാപിതാക്കൾ വിവാഹത്തിനു സമ്മതിച്ചു. സമ്പത്തിൻെറ ദേവതയായ കുബേരൻ, വിവാഹാവശ്യത്തിനുള്ള വസ്തുക്കൾ വെങ്കിടേശന് (കൃഷ്ണന്) നൽകി. ലക്ഷ്മിയും വിവാഹത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. ഭഗവാനുമായി ഒന്നുചേർന്നു. അദ്ദേഹം കൃഷ്ണൻ തന്നെ. എന്നാൽ വെങ്കിടമലയിലധിവസിക്കുന്നതു കൊണ്ട് വെങ്കിടേശ്വരൻ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. 'വെങ്കിട' എന്നാൽ പാപസംഹാരി എന്നർത്ഥം. പാപസംഹാരിയായി ശ്രീകൃഷ്ണൻ വെങ്കിടേശ്വരൻ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. തിരുപ്പതിയിൽ വെങ്കിടേശ്വരൻ ഇപ്പോഴും വാഴുന്നു.

സ്വാമി ശിവാനന്ദ

ॐ

ക്രിസ്തു ഭഗവാൻ

ബെത്‌ലഹേമിൽ മേരിയുടെയും ജോസഫിൻെറയും പുത്രനായി ജനിച്ച യേശു പാലസ്തീനിയൻ ജൂതനായിരുന്നു. ഹാരോദ്‌രാജാവിൻെറ അധീനതയിലുള്ള ഈജിപ്തിൽ ശിശുവിന് ജീവരക്ഷ ഉണ്ടാവില്ല എന്ന പേടിയിൽ അവിടെ നിന്ന് പാലായനം ചെയ്ത അവർ നസറേത്ത് എന്നയിടത്ത് താമസമുറപ്പിച്ചു. ദരിദ്രവും ലളിതവുമായ കുടുംബത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനെ അഛൻ ആശാരിപ്പണി പഠിപ്പിച്ചു. കേവലം പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ള ബാലനായിരിക്കേ, ജ്ഞാനം കൊണ്ടും വിവേകംകൊണ്ടും വിദ്വാൻമാരെ യേശു അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. വാർഷികനൊയമ്പിൻെറ അവസാനം അവരുടെ ദേവാലയത്തിൽ മുതിർന്നവരോടൊപ്പം യേശു ചർച്ചകൾ നടത്തി.

പതിമൂന്നാം വയസ്സിൽ വീടുവിട്ടിറങ്ങിയ യേശു മുപ്പത്തിയൊന്നാം വയസ്സിലാണ് തിരിച്ചു വന്നത്. ഈ കാലയളവിൽ യേശു ഇൻഡ്യയിലുടനീളം സഞ്ചരിച്ച് യോഗാഭ്യാസം ചെയ്തു. കച്ചവടക്കാരുടെ കൂടെ സിന്ധുനദീതിരത്ത് എത്തിയ അദ്ദേഹം വരാണസി, രാജഗ്രഹം, മറ്റു പട്ടണങ്ങൾ എന്നിവ സന്ദർശിച്ചു പലേ വർഷങ്ങൾ ഹിന്ദുസ്ഥാനിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അദ്ദേഹത്തിന് തിതിക്ഷയുടെയും അനാസക്തിയുടെയുമായ ഒരാത്മീയത സ്വായത്തമായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ബുദ്ധമതസന്യാസിയായും ഹിന്ദുസന്യാസിയായും അദ്ദേഹം സനാതനധർമ്മത്തിൻെറ സാരസത്തയും, നിയമങ്ങളും, സങ്കൽപ്പങ്ങളും സ്വായത്തമാക്കി. അതിനാലാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ അനുശാസനങ്ങൾക്ക് ഹിന്ദുമതവും ബുദ്ധമതവുമായി ഇത്രയധികം സാദൃശ്യം. പരിപൂർണ്ണയോഗിയെന്ന നിലയിൽ യേശുവിന് മാന്ത്രികസിദ്ധികളുണ്ടായിരുന്നു. സമുദ്രത്തിലെ തിരകളെ അദ്ദേഹം നിർത്തി, അന്ധന് കാഴ്ചയേകി, കുഷ്ഠരോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തി, ഒരൊറ്റ അപ്പക്കഷണം കൊണ്ട് അനേകരുടെ വിശപ്പടക്കി.

യേശുവിൻെറ വിജ്ഞാനവിവേകം ഈ വാക്കുകളിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ''വിനീതരും ശാന്തരുമായുള്ളവർ അനുഗ്രഹീതർ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ഈ ഭൂമിക്കവകാശികളായിത്തീരും.'' അദ്ദേഹം എത്ര വിനീതനായിരുന്നു! അവസാന അത്താഴത്തിൻെറ സമയത്ത് അദ്ദേഹം ശിഷ്യൻമാരുടെ കാലുകൾ കഴുകി. യുധിഷ്ഠിരൻ നടത്തിയ രാജസൂയത്തിൻെറ സമയത്ത് ഭഗവാൻ കൃഷ്ണനും സഭാവാസികളുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകിയല്ലോ. ഭഗവദാവതാരങ്ങൾക്കും ഉന്നതാത്മാക്കൾക്കും മാത്രമേ ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാനാവൂ.

ക്രിസ്തുദേവൻ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചും അവരെ സുഖപ്പെടുത്തിയും എല്ലാടവും സഞ്ചരിച്ചു. ലളിതമായ കഥകളിലൂടെ ഉന്നതങ്ങളായ തത്വങ്ങൾ അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തി. എന്താണ് കൽപനകളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമമായുള്ളത് എന്നു ചോദിച്ചതിന് യേശു പറഞ്ഞു. ''ഞാൻ പുതിയൊരു കല്പന നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ ഹൃദയം നിറയെ സ്നേഹിക്കുക, ആത്മാവുകൊണ്ടും, മനസ്സുകൊണ്ടും, ശക്തികൊണ്ടും സർവ്വാത്മനാ സ്നേഹിക്കുക. നിന്നേപ്പോലെതന്നെ നിൻെറ അയൽക്കാരനേയും സ്നേഹിക്കുക. നിയമം മുഴുവൻ ഇതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന് യേശു അരുളി. ''ദൈവത്തിൻെറ സ്വർഗ്ഗസാമ്രാജ്യം അവനവൻെറ ഉള്ളിൽത്തന്നെയാണ്. മറ്റൊരിടത്തേക്ക് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി, അതാ അവിടെയാണ് എന്ന് പറയാവുന്ന ഒരിടത്തല്ല അത്.''

ഒരിക്കൽ നൊയമ്പു കാലത്ത് ജറുസലേമിലെ ദേവാലയപരിസരത്തുനിന്ന് യേശു കച്ചവടക്കാരെ ഓടിച്ചകറ്റി. പലിശക്ക് പണം കൊടുക്കുന്നവരും, ആടുമാടുപ്രാവുകളെ വിൽക്കുന്നവരും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ''ഇതെല്ലാം എടുത്തു കൊണ്ടുപോവുക. എൻെറ പിതാവിൻെറ ദേവാലയം ചന്തയാക്കരുത്.'' യേശു സ്വന്തം രാജ്യത്തേക്ക് മടങ്ങി. ദേവാലയത്തിൽ അധ്യാപനം തുടർന്നു. പലരും അതുകേട്ട് നീരസപ്പെട്ടു. ''എന്ത് വിവരമാണിയാൾക്കുള്ളത്? ആശാരിപ്പണിക്കാരനായ ജോസഫിൻെറയും മേരിയുടെയും മകനല്ലേ ഇത്?'' യേശു അവരോട് പറഞ്ഞു: ''ഒരു പ്രവാചകൻ സ്വന്തം രാജ്യത്തും,

ॐ

ബന്ധുമിത്രാദികൾക്കിടക്കും, കുടുംബത്തിലുമൊഴികെ എല്ലായിടത്തും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നു.'' അദ്ദേഹം മഹത്തായ കർമ്മങ്ങളൊന്നും അവിടെ നടത്തുകയുണ്ടായില്ല.

യേശു, ലോകഗുരുവും, പ്രവാചകനും, മിശിഹായുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ''മലമുകളിലെ സുവിശേഷം,'' രാജയോഗത്തിലെ യമനിയമങ്ങളോടും ബുദ്ധന്റെ അഷ്ടപാതയോടും തുല്യമത്രെ. ആത്മപ്രചോദിതവും, ഉൾപ്പുളകമുണ്ടാക്കുന്നതുമാണ് ''മലമുകളിലെ സുവിശേഷം''.

യേശു പഠിപ്പിച്ച വിശ്വപ്രേമത്തിന്റെ പാഠവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തിയും പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിന് ഹിതമായിരുന്നില്ല. അവരുടെ അധികാരത്തെ തുരങ്കം വയ്ക്കുന്നതാണ് പുതിയ തത്വശാസ്ത്രമെന്നവർ കരുതി. യേശുവിന് പേരിനോ പെരുമയ്ക്കോ ഉള്ള ആഗ്രഹങ്ങളേതുമില്ലെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലായില്ല. ദൈവദൂഷണക്കുറ്റം ചുമത്തി അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കാൻ അവർ തീർച്ചയാക്കി. മുപ്പത്തിമൂന്നാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം കുരിശിലേറി മരണപ്പെട്ടു.

യേശുവിന്റെ അവസാനവാക്കുകൾ ലോകത്തിനുതന്നെ ഒരു പാഠമത്രെ. ''പിതാവേഷ ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമെ, ഇവർ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്ന് ഇവർ തന്നെ അറിയന്നില്ല.'' എത്രവലിയ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു ക്രിസ്തുദേവൻ! യേശുവിന്റെ രൂപം ക്ഷമാശീലത്തിന്റെ മൂർത്തിമദ്ഭാവമത്രെ. അനേകലക്ഷം ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഇന്നും ആരാധിക്കുന്നു.

ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു മൂന്നാംദിവസം അദ്ദേഹം ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റു. ഈ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് യേശുവിന്റെ വാക്കുകളിൽ അവർണ്ണനീയമായ ഒരവസ്ഥയാണ്. എല്ലാവിധ ശാരീരികപരിമിതികൾക്കുമപ്പുറം ഈശ്വര സാന്നിദ്ധ്യം സദാ അനുഭവപ്പെടുന്ന അവസ്ഥാവിശേഷമത്രെ ഇത്. യേശുവിന് തന്റെ ശരീരവുമായി ഐക്യബോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം പരമാത്മാവുമായി താദാത്മ്യത്തിലായിരുന്നുവല്ലോ. ''ഞാനും എന്റെ പിതാവും ഒന്നാകുന്നു.'' എന്ന് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു.

ഡിസംബർ ഇരുപത്തിയഞ്ചാംതീയതി യേശുവിന്റെ ജന്മദിനം ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുമസ് സന്ദേശം, വിശ്വപ്രേമത്തിന്റെയും വർണ്ണനാതീതമായ മഹത്വത്തിന്റെയുമാണ്. ഒരാത്മീയഉണർവിന്റെ ഫലമായി സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരുവന്റെയുള്ളിൽ സംജാതമാവുന്നതിന്റെ പ്രതീകമാണ് ക്രിസ്തുമസ്. ഈശ്വരനുമായി ഒന്നുചേരുക, ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളറയിൽ അവനെ കുടിയിരുത്തുക, നഷ്ടപ്പെട്ട ദൈവീകതവീണ്ടെടുക്കുക, ക്രിസ്തുബോധമുണർത്തുക, സകലജീവജാലങ്ങളോടും സ്നേഹത്തിലാവുക, എല്ലാവരെയും സ്നേഹത്തോടെ ആലിംഗനം ചെയ്യുക എന്നിവയെല്ലാമാണ് ക്രിസ്തുമസ്സിന്റെ അനുഭവപാഠങ്ങൾ.

സ്വാമി ശിവാനന്ദ

ഓം

മുഹമ്മദ്

ഇസ്ലാമിൻെറ പ്രവാചകനെന്നറിയപ്പെടുന്ന മുഹമ്മദ് മെക്കയിലെ ഖുറേഷ് ഗോത്രത്തിൽ ഏപ്രിൽ 20-ാം തിയതി ഭൂജാതനായി. അഛൻ അബ്ദുള്ളയും അമ്മ അമ്നയും. നിരക്ഷരനായിരുന്നുവെങ്കിലും ചെറുപ്രായത്തിൽത്തന്നെ മുഹമ്മദ് ശ്രദ്ധാലുവായിരുന്നു. ഗൗരവപ്രകൃതിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം മറ്റുകുട്ടികളേപ്പോലെ കളിതമാശകൾ ഒന്നും നടത്തിയിരുന്നില്ല. തൻെറ സത്യസന്ധതകൊണ്ടും വിശ്വാസ്യതകൊണ്ടും ആർജവംകൊണ്ടും സൽപ്പേരു സമ്പാദിച്ച മുഹമ്മദ് തൻെറ വാക്കുകൾ എന്നും പാലിച്ചു പോന്നു. അത്ര വിശ്വസ്ഥനായിരുന്നതുകൊണ്ട് അൽഏഅമിൻ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് പേരു വീണു. അദ്ദേഹം ഇരുപത്തിയഞ്ചു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ നാൽപ്പതുകാരിയും മെക്കയിലെ സമ്പന്നവിധവയുമായ ഖദീജയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഖദീജ സദ്ഗുണസ്വഭാവസമ്പന്നയും കളങ്കലേശമില്ലാത്തവളുമായിരുന്നു.

ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ, മുഹമ്മദ് ധ്യാനനിരതനായിരിക്കുമ്പോൾ ഗബ്രിയേൽ മാലാഖ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. താൻ മാസങ്ങളോളം പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും കഴിഞ്ഞുപോന്ന ഗുഹയിലാണ് മാലാഖ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. "ഉണരൂ. നീ ദൈവപ്രവാചകനാവുന്നു. നിൻെറ ഈശ്വരൻെറ നാമം നീ പ്രചരിപ്പിച്ചാലും. നിൻെറ ദൈവം കരുണാലുവാണ്." പ്രവാചകന് ദൈവം അരുളിക്കൊടുത്ത വാക്കുകൾ അവിടെ കേൾക്കായി. അത് രേഖപ്പെടുത്തിയതാണ് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥമായ ഖുറാൻ. തൻെറ ഭാര്യയോട് ദൈവദർശനത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ഭർത്താവിൻെറ വാക്കുകൾ അപ്പാടെ വിശ്വസിച്ചു. അങ്ങിനെ ഖദീജ മുഹമ്മദിൻെറ പ്രഥമശിഷ്യയും ഇസ്ലാമിൻെറ ആദ്യത്തെ അനുചാരിയുമായി.

മുഹമ്മദ് തൻെറ മതം ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചുവന്നു. അദ്ദേഹം തർക്കങ്ങളിലേർപ്പെടുകയോ വിവാദപ്രദമായ ചർച്ചകളിലേർപ്പെടുകയോ ചെയ്തില്ല. അദ്ദേഹം തൻെറ ശക്തമായ വ്യക്തിപ്രഭാവംകൊണ്ടും, ആകർഷണീയതകൊണ്ടും, ദിവ്യശക്തികൊണ്ടും നിശ്ശബ്ദനായി ജനങ്ങളെ തൻെറ വിശ്വാസത്തിൽ ചേർത്തു. തന്നെ ദ്രോഹിച്ചവരുടെ ക്രൂരതകളെ ക്ഷമയോടെ നേരിട്ടു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സ്വഭാവസവിശേഷതയും ഖുറാനിലെ വരികളുടെ ശക്തിയും ജനഹൃദയങ്ങളെ സമാകർഷിച്ചു.

ഖുറേഷ് ഗോത്രം തൻെറ ജീവനൊടുക്കാൻ പദ്ധതിയിടുന്നു എന്നറിഞ്ഞ മുഹമ്മദ് മെക്കയിൽനിന്നും മെദീനയിലേക്ക് എ.ഡി. 622 ൽ പാലായനം ചെയ്തു. ഹിജറവർഷം -മുസ്ലിംവർഷം- ആരംഭിക്കുന്നത് മുഹമ്മദിൻെറ ഈ പാലായനത്തിൻെറ ദിവസമാണ്. മെദീനയിലെ ജനങ്ങൾ മുഹമ്മദിൻെറ മതം എളുപ്പത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു. വളച്ചുകെട്ടില്ലാത്തതും പിന്തുടരാൻ എളുപ്പവുമായിരുന്നല്ലോ അദ്ദേഹത്തിൻെറ മതം. ഒടുവിൽ മുഹമ്മദ് മെക്കയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി. തൻെറ ബന്ധുമിത്രാദികളേയും മതം മാറ്റിയെടുക്കുകയുണ്ടായി. മുഹമ്മദ് വളരെ സാധാരണക്കാരനായിനിന്ന് ലളിതമായ പെരുമാറ്റങ്ങളിലൂടെ ജനങ്ങളെ ആകർഷിച്ചു. ലോകഗുരുവായി അദ്ദേഹം നടിച്ചില്ല. തൻെറ ശിഷ്യൻമാർ സാധാരണക്കാരായിരുന്നു. അള്ളാവിലും അവിടുത്തെ വചനങ്ങളിലും ജനങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമുണ്ടാക്കി കൊടുക്കാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട വെറുമൊരു പ്രവാചകൻ - അങ്ങിനെയാണ് അദ്ദേഹം സ്വയം കരുതിയത്.

മുഹമ്മദ് കരുണയുടെയും പ്രേമത്തിൻെറയും പ്രതീകമായിരുന്നു. വിധവകളെയും, അനാഥരെയും, ദരിദ്രരെയും, രോഗികളെയും, വൃദ്ധരെയും സ്വന്തമായി വീടില്ലാത്തവരെയും എല്ലാം അദ്ദേഹം സേവിച്ചു. ഒരുദിവസം ദരിദ്രയും വൃദ്ധയുമായ ഒരു വിധവയെക്കണ്ടു അദ്ദേഹം. മുഹമ്മദ് ഭാര്യയോട് പറഞ്ഞു. "പ്രിയേ ഈ വൃദ്ധയ്ക്ക് ആദ്യം ഭക്ഷണം നൽകിയതിന് ശേഷം നീ കഴിക്കുക." അന്ധയായ ഒരു സ്ത്രീ വീഥിയിൽ തപ്പിതടയുന്നതു കണ്ട് അദ്ദേഹം അവളെ വീട്ടിലെത്തിച്ചു. എന്നിട്ട് അവൾക്കുള്ള ഭക്ഷണം ദിവസവും അവിടെ പോയി കൊടുത്തുവന്നു. രോഗിയായ ഒരു അടിമയെ പരിചരിക്കുമ്പോൾ മുഹമ്മദിനോട് അയാൾ ചോദിച്ചു. "എൻെറ യജമാനൻ എന്നെ നോക്കാനായി നിങ്ങളെ പറഞ്ഞു വിട്ടതാണോ?" "അതെ, മുഹമ്മദ് പറഞ്ഞു. യജമാനൻമാരുടെ യജമാനനാണ് നിന്നെ പരിചരിക്കാൻ എന്നെ പറഞ്ഞയച്ചിരിക്കുന്നത്".

ॐ

മെക്കയിൽ ദരിദ്രനായ ഒരിടയൻ ദേവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ചെന്നു. തൻെറ ലളിതമായ രീതിയിൽ അവൻ പൂജ നടത്തി. ദിവ്യസ്ഥാനത്ത് നമസ്ക്കരിച്ച് കല്ലു ചുംബിച്ചു. കണ്ണീരോടെ അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. "അല്ലയോ ആരാധ്യനും, സ്നേഹത്തിൻെറ ഈശ്വരനുമായ അങ്ങ് എനിക്കായി അവിടുത്തെ തിരുമുഖം കാട്ടിത്തതന്നാലും. ഞാനവിടുത്തെ ദാസനായിക്കൊള്ളാം. ഞാൻ അവിടുത്തെ ചെരുപ്പു തുടച്ചുവയ്ക്കാം. മുടിയിൽ എണ്ണ തേച്ചു തരാം. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ അലക്കി വെളുപ്പിക്കാം. എൻെറ ആടിൽ നിന്നും പാലു കറന്നെടുത്ത് ദിവസവും ഇവിടെ എത്തിക്കാം. അവിടുത്തെ കൈകളിൽ ചുംബിച്ച്, കാലു കഴുകിക്കാം ഞാൻ. അവിടുത്തെ മുറി ഞാൻ തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കാം."

ദേവാലയത്തിലെ പൂജാരികൾ, ഇടയൻെറ ഭക്തിപ്രകടനം ദൈവനിന്ദയാണെന്നു കരുതി അവനെ അവിടെനിന്നും ഓടിക്കാൻ ഒരുങ്ങവേ മുഹമ്മദ് അവിടെയെത്തി. "ഏതു ദിശയിലേക്കാണ് നിങ്ങൾ ദൂരദേശത്തായിരിക്കുമ്പോൾ മുഖം തിരിക്കുക?" "ഞങ്ങൾ മെക്കയിലേക്ക് മുഖം തിരിക്കും." വീണ്ടും അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. "നാലു ചുമരുകൾക്കുള്ളിലായിരിക്കുമ്പോൾ എങ്ങോട്ടാണ് നിങ്ങൾ മുഖം തിരിക്കുക?" "ഇവിടെ എല്ലാം വിശുദ്ധമാണല്ലോ" അവർ പറഞ്ഞു "എങ്ങോട്ടാണ് മുഖം തിരിക്കുക എന്നത് ഒരു പ്രശ്നമേയല്ല". "നിങ്ങളുടെ ഉത്തരം സുന്ദരം തന്നെ. ദേവാലയത്തിൽ, എങ്ങോട്ട് മുഖം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിൽ കാര്യമില്ല. നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധഹൃദയത്തിൻെറ ഉള്ളിൽ എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് എന്നത് കാര്യമാക്കേണ്ടതില്ല. ശ്രദ്ധയും ഭക്തിയും പ്രേമവും ഉണ്ടാവണം അത്രമാത്രം. ആ ദരിദ്രനായ ഇടയൻെറ പ്രാർത്ഥന അള്ളാവിൻെറ ചെവികളിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ എത്തുന്നിലും വേഗത്തിൽ എത്തിച്ചേരും. കാരണം അവൻെറ പ്രാർത്ഥന ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും നേരിട്ട് തീവ്രപ്രേമത്തോടെ, ഭക്തിവിശ്വാസത്തോടെ ആത്മാർത്ഥമായി വന്നതാണല്ലോ. അവന് എൻെറയടുക്കൽ സ്ഥലം നൽകിയാലും. വിനയവാനും ശുദ്ധനുമായ അവൻ അനുഗ്രഹീതനത്രെ."

മുഹമ്മദ് ലളിത ജീവിതം നയിച്ചു. വിനയശീലനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. വളരെയധികം അനുയായികളുള്ള ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നുവെങ്കിലും സാധാരണക്കാരനായ ഒരു ജോലിക്കാരനായി മറ്റുള്ളവരുടെ ഒപ്പം മെദീനയിലെ ആദ്യത്തെ പള്ളി പണിയാൻ അദ്ദേഹം മുന്നിട്ടിറങ്ങി. സ്വയം തൻെറ പാദരക്ഷകളുണ്ടാക്കി, പശുവിനെ കറന്ന്, വീടു വൃത്തിയാക്കി, ചന്തയിൽ പോയി, ഒട്ടകത്തെ കെട്ടിയിടുകയും തീറ്റ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ മുഖം ആകർഷണീയവും പുഞ്ചിരി വശ്യവുമായിരുന്നു. ദരിദ്രരെ ബഹുമാനിച്ചും അടിമകളെ മോചിപ്പിച്ചും അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു.

ഇസ്ലാം എന്നാൽ "ദൈവേച്ഛാനുസരണം" എന്നർത്ഥം. ഇസ്ലാംതത്വങ്ങൾക്ക് ജൂതമതത്തിലെ തത്വങ്ങളുമായി സാമ്യമുണ്ട്. ഇസ്ലാംതത്വങ്ങൾക്ക്, സാഹോദര്യത്തിൻെറ തത്വങ്ങൾക്ക്, മുൻതൂക്കം നൽകി ലളിതജീവിതത്തിലൂടെ മനുഷ്യൻെറ സമതയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് ഇസ്ലാം നിലകൊള്ളുന്നത്.

ഇസ്ലാം ഉത്തരവുകളിൽ പ്രധാനമായവ: വ്രതമെടുക്കൽ, പ്രാർത്ഥന, തീർത്ഥയാത്ര, ഏകദൈവത്തിലും പ്രവാചകനിലുമുള്ള അടിയുറച്ച വിശ്വാസം, ദാനം എന്നിവയാണ്. വിശുദ്ധഖുറാൻ തുടങ്ങുന്നതും അവസാനിക്കുന്നതും ഏകദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിഷയങ്ങളിലാണ്. ഇസ്ലാം ശാന്തിയുടെ മതമാണ്. മുഹമ്മദ് അഹിംസാവാദിയായിരുന്നുവല്ലോ. നിസ്വാർത്ഥതയും മാനവസേവനവുമാണ് ഇസ്ലാമിൻെറ പ്രധാന വാക്കുകൾ.

സ്വാമി ശിവാനന്ദ

ॐ

ബാൽ ഷെം തോവ്

'ഇസ്രായേൽ ബെൻ എലിസെർ' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം 1700-ൽ ഒകോപ് എന്ന ഒരു ചെറുഗ്രാമത്തിൽ -ഉക്രൈൻ പ്രിശ്യയിലായിരിക്കണം- ജനിച്ചു. ജനനസ്ഥലം ജനനത്തീയതി ദാരിദ്രമോ സമ്പന്നമോ ആയ കുലം എന്നിവയെല്ലാം വിദ്വാൻമാർക്ക് താത്പര്യമുള്ള കാര്യങ്ങളാണ്. ദൈവമനുഷ്യർക്ക് ഇതിലൊന്നും താത്പര്യമില്ല തന്നെ. ഇസ്രായേലിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ദൈവജ്ഞരിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ജീവിതകാലത്തെക്കുറിച്ചദ്ദേഹം യാതൊരു സൂചനയും വച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അദ്ദേഹത്തെ ബാൽ ഷെം തോവ് (സൽപ്പേരിൻെറ നാഥൻ) എന്നു വിളിച്ചു വന്നു. ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ മിശിഹാ ആണെന്നു കരുതി . അദ്ദേഹമായിരുന്നില്ല ആദ്യത്തെ ബാൽഷെം തോവ്. ആദ്യത്തെ ഹബീദും അദ്ദേഹമല്ല. എന്നാൽ ഇവരിൽ ഏറ്റവും പ്രശസ്തൻ ഇദ്ദേഹം തന്നെയാണ്. ഹസീദുമാർ അറിയപ്പെടാത്ത സന്യാസിമാരാണ് പൊതുവിൽ. എന്നാൽ ഇസ്രായേലിൽ ഇദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ആധുനിക ഹസീദിസത്തിൻെറ സ്ഥാപകനായി അറിയപ്പെടുന്ന ബാൽ ഷെം തോവ് സ്വയമൊരു ചിന്താപദ്ധതിക്ക് തുടക്കമിട്ടില്ല. അദ്ദേഹിൻെറ ശിഷ്യൻമാർ അദ്ദേഹത്തോട് എഴുതാനും, തങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുവാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അവരെ കളിയാക്കി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "എന്നെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ പുസ്തകത്താളുകളിൽ ഒന്നും കാണുകയില്ല. ഞാൻ പറയാത്തത് നിങ്ങൾക്ക് കേട്ടുവെന്ന തോന്നലാണുള്ളത്." എന്നാൽ ശിഷ്യൻമാരുടെ ശ്രമംകൊണ്ടും ഭക്തികൊണ്ടും ബാൽ ഷെം തോവ് ഒരു ഇതിഹാസപുരുഷനായിത്തീർന്നു.

ബാലനായിരിക്കുമ്പോഴേ അദ്ദേഹം അനാഥനായിത്തീർന്നു. അഛനമ്മമാർക്ക് നൂറ് വയസ്സുള്ളപ്പോളാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ അഛൻ മരിക്കുംമുൻപ് ബാലനെ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. "നിന്നെ ദൈവഭയമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനാക്കി, ദൈവഭയമുള്ളവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവനാക്കി, വളർത്തിയെടുക്കാൻ അവസരം കിട്ടുംമുൻപ് ഞാൻ പോയാൽ, നീ ഒന്നോർമ്മിച്ചാലും. ദൈവം നിൻെറ ഭാഗത്തുണ്ട്. അവനെ മാത്രമേ നീ ഭയക്കേണ്ടതായുള്ളു." ഇതവൻെറ സുവിശേഷമായിത്തീർന്നു. അതിൻെറ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും.

ഇസ്രായേലിന് ചെറുപ്രായത്തിൽത്തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കേണ്ടിവന്നുവെങ്കിലും ഭാര്യ ഉടനെതന്നെ മരിച്ചുപോയി. ചെറിയ ജോലികൾ ചെയ്ത് അദ്ദേഹം അരിഷ്ടിച്ചു ജീവിച്ചു വന്നു. ഒരിക്കൽക്കൂടി അദ്ദേഹത്തിന് വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചു. വധു ഒരു ശിശുവായിരുന്നു. താമസിയാതെ അവളുടെ അഛൻ മരിച്ചു. വർഷങ്ങൾ ഏറെക്കഴിഞ്ഞ് വധുവിനെത്തേടി ഇസ്രായേൽ അവളുടെ സഹോദരനെ സമീപിച്ചു. അയാൾ അവളെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇസ്രായേലും അവൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. തൻെറ ജീവിതം ആത്മീയലക്ഷ്യത്തോടെയുള്ളതാണെന്നും ഭാര്യയെന്ന നിലയിൽ അതുകൊണ്ട് കഷ്ടപ്പാടുകൾ സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും ഇസ്രായേൽ അവളെ അറിയിച്ചു. എന്നാൽ ഹന്നാ ഇതിനൊക്കെ തയ്യാറായിരുന്നു. 'തലതിരിഞ്ഞ' ഇസ്രായേലിനെയും തൻെറ സഹോദരിയേയും താൻ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും അകറ്റാൻ സഹോദരൻ അവരെ കർപ്പാത്തിയൻ മലകളിലേക്ക് അയച്ചു. അവിടെ ഭാര്യയും ഭർത്താവും കഷ്ടത നിറഞ്ഞ ജീവിതം നയിച്ചു വന്നു.

ബാൽ ഷെം തോവിൻെറ ആത്മീയപ്രഭ എല്ലാ സമയത്തും തെളിഞ്ഞു നിന്നു. ഒരു ശനിയാഴ്ച, ബാൽ ഷെമിൻെറ അതിഥിയായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ പാതിരാക്ക് ഞെട്ടിയുണർന്ന് വീട്ടിൽ തീവ്രമായ ഒരഗ്നിജ്വാല കാണുകയുണ്ടായി എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അത് ബാൽ ഷെമിൻെറ ദേഹത്തിൽ നിന്നാണ് പുറപ്പെട്ടത് എന്ന് കണ്ട് അയാൾ അത്ഭുതസ്തബ്ദനായി.

ॐ

മുപ്പത്തിയാറാമത്തെ വയസ്സിൽ തനിക്ക് ആത്മീയനേതാവാകാനുള്ള നിയോഗമുണ്ടെന്ന് ഇസ്രായേലിന് ദർശനം കിട്ടി. വിനയശീലംകൊണ്ടും ലാളിത്യംകൊണ്ടും തനിക്കതിന് യോഗ്യതയേതുമില്ലെന്ന് കരുതി ഇസ്രായേൽ മൂന്നു ദിവസം ഉപവാസം നടത്തി. എന്നാൽ ദൈവേച്ഛ അദ്ദേഹത്തിനെ ആത്മീയഗുരുവാക്കി. അദ്ദേഹത്തിനു പലേ ദിവ്യദർശനങ്ങളുമുണ്ടായി. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാത്ത നേതാവായി ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ അനുകരിച്ചു വന്നു.

ബാൽ ഷെം തോവ് സമതയുടെ പ്രതീകമായിരുന്നു. എല്ലാവർക്കും ഹീനജാതികൾക്കും, യോഗ്യതയില്ലാത്ത വർക്കും എന്നുവേണ്ട സകലർക്കും സഹായിയായിരുന്നു. ബാൽ ഷെമിനെപ്പറ്റി മി. എലീവീസൽ പറയുന്നു, ‘‘അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദൃഷ്ടി നിങ്ങളുടെ മേൽ പതിയുക എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഗ്നി നിങ്ങളിലൂടെ കടന്നു പോയി എന്നർത്ഥം. ഒരു കർഷകൻ ബാൽഷെമിനെ തണുപ്പിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു. പകരമായി അവൻ നൂറു വർഷം സമ്പന്നതയോടെ ജീവിക്കും. ഒരു ബാലൻ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പാഠങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥയോടെ ഉരുവിടുന്നു. അവന് തൻെറ കൂട്ടുകാരിൽ തിന്നും ബഹുമതിയും മതിപ്പും ലഭിച്ചു. ഒരു കള്ളന് ബാൽഷെമിനെ ഒരിക്കൽ നേരിടേണ്ടി വന്നു. തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ ബാൽഷെമിനോട് ചോദിച്ചു. ‘‘നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടരീതിയിൽ നോക്കാനറിയാമല്ലോ. അപ്പോൾ നൻമ മാത്രം കണ്ടുകൂടയോ?’’ അങ്ങിനെ ആ തസ്ക്കരനും ഹസീദ് ഇതിഹാസങ്ങളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.’’ അദ്ദേഹത്തെ നിരൂപണം ചെയ്തവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് വെറുക്കാൻ തക്കതായി ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആരും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശ്രദ്ധാർഹതക്ക് താഴെയായിരുന്നില്ല. തുടർച്ചയായി ഒരു ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും മറ്റൊന്നിലേക്ക് അദ്ദേഹം യാത്ര ചെയ്തു എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഒരേ സമയത്ത് എല്ലായിടത്തും അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന തേന്നലായിരുന്നു എല്ലാവർക്കുമുണ്ടായിരുന്നത്.

ബാൽഷെമിൻെറ പാഠങ്ങൾ അതീവ ലളിതമാണ്. വിദുഷൻമാരെ അദ്ദേഹം നിന്ദിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ‘‘ആട്ടിടയൻെറ പുല്ലാങ്കുഴൽ വായനയും സന്യാസിയുടെ ധ്യാനവും ഈശ്വരൻ ഒരുപോലെ കേൾക്കുന്നു’’ നിത്യജീവിതംഷ, ദിവ്യജീവിതമാക്കണമെന്നദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സുവിശേഷം, സന്തോഷത്തിൻേറതായിരുന്നു. കേവലം സ്വാർത്ഥനായ ഒരുവനുമാത്രമേ അസന്തുഷ്ടനായിരിക്കാനാവൂ. മാനവീകതയിൽ സന്തുഷ്ടി കണ്ടെത്തുന്നവൻ അതിൻെറ സന്തോഷത്തിൽത്തന്നെ ഈശ്വരനിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നു.

ബാൽ ഷെം തോവിൻെറ മാനവീകതയിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. പാപിയോ, പരിശുദ്ധനോ എന്നൊന്നും വേർതിരിക്കാതെ എല്ലാവരേയും അദ്ദേഹം ഉൾപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹം ആരേയും യഹൂതമതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തില്ല. എല്ലാവരോടും തൻെറ സ്വന്തം മതങ്ങളോട് കൂറുള്ളവരായിരിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ആത്മസാക്ഷിയോട് കൂറ് കാണിക്കാനും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മി. വീസൽ പറയുന്നു. ‘‘ബാൽഷെമിൻെറ ആഗ്രഹം എല്ലാ തലത്തിലും കണ്ണികളുണ്ടാക്കുക എന്നതായിരന്നു. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്തെല്ലാം ആളുകളെ തമ്മിൽ അടുപ്പിക്കുമോ, അവരെ ഒറ്റക്കെട്ടാക്കുമോ അതാണ് നൻമ. പരസ്പരം അകറ്റുന്ന എന്തും തിൻമയുമാണ്.’’ ബാൽ ഷെമിൻേറതായി പലേ അത്ഭുതങ്ങളും പറയപ്പെടുന്നു. മാലാഖമാരെപ്പോലും അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു. ശ്രീബുദ്ധൻെറ ശിഷ്യരായ മാലാഖമാരും ഇതിൽ പെടുമെന്നാണ് ഐതിഹ്യം. ഇതൊക്കെയായാലും ലളിതജീവിതത്തിലും അതിലളിതമായ ശക്ഷണങ്ങളിലും ജീവിതത്തിലെ ദിവ്യപ്രഭയിലുമാണ് ബാൽ ഷെം തോവിൻെറ ജീവചരിത്രത്തിൻെറ പരമസൗകുമാര്യം ദർശിക്കാവുന്നത്. ജീവിതാവസാനകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിൽ ആത്മപ്രഹർഷം തീവ്രമാവുകയും, ജീവിതം കൂടുതൽ വിലക്ഷണമാവുകയും ചെയ്തു. ബാൽ ഷെം തോവിന് അറുപതു വയസ്സായിരുന്നു. വ്രതകാലം. ഏഴാഴ്ച്ചകൾ അസുഖമായിക്കിടന്നപ്പോൾ തൻെറ അന്ത്യമായി എന്നദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ശിഷ്യൻമാർ ചുറ്റുംകൂടിനിന്നു വിലപിച്ചു. അദ്ദേഹം അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. ‘‘എന്തിനാണു നിങ്ങൾ കരയുന്നത്? ഞാൻ ഒരു വാതിലൂടെ പോകുന്നത് മറ്റൊരു വാതിലിലൂടെ കടന്നു വരാനായാണല്ലോ.’’

സ്വാമി ശിവാനന്ദ